

то домъчнѣло, за гдѣто нѣмала дѣца, казала: «Ще идъ въ градътъ. за да си зема едно момиченце, но такова, което да е кротко и работно. Като казала това, тръгнала за въ градътъ. Въ градътъ намѣрила нѣколко момиченца, които ѝ сж молили да ги земе като майка. Добрата селянка, за да познае, кое отъ тѣхъ е кротко и работно, дала на всѣко момиченце по нѣколко пари и имъ казала: «Идете милички, на пазаръ и си купѣте, каквото обичате, а като се върните, покажете да видѣ, коя какво си е купила.»

Момиченцата отишли на пазаръ и бърже, бърже се върнали при селянката. Едни отъ тѣхъ донесли шарени китки, други хубави стъклени играчки, трети най-хубави кукли, а четвърти хубави дрѣшки. Само едно отъ тѣхъ, което се казвало Стефанка, купило си прѣжда, примѣри за шевъ и памукъ за плетение.

Селянката, като видѣла, какво донесла Стефанка, уловила ѝ за ржката и ѝ казала: «Мило дѣтенце, ти си най-умното и най-работното отъ всичкитъ тѣзи момиченца, за това ти ще бѣдешъ мое момиче, мое чедо. А Вий всички другитѣ обичате мързела и кичението, а не работата; за това идете тамъ, отъ гдѣто сте дошли.»

ПОМОГНИ СИ САМЪ.

Коньетѣ на единъ талигаринъ, като били много слаби, не можели да истеглжтъ талигата нагорѣ изъ едно стрѣвно мѣсто, талигарина извикалъ: «Оле, Боже, помогни ми!» Слѣдъ това се чуло гласъ: «Синко, намажи колата!» Селянинътъ направилъ това, но коньетѣ пакъ неможели да истеглжтъ талигата. «Синко, махни камъкътъ отъ пхтя.» Селянинътъ и това направилъ.— «Сега покарай силно коньетѣ!» Селянинътъ направилъ това и коньетѣ повлекли талигата нагорѣ изъ стрѣвното мѣсто.

Помогни си самъ, за да ти помогне и Богъ.